

[Stæhr Johansen.]

som en ambulanceudrykning, og selv om jeg godt forstår motiverne for det, så er forholdet alligevel det, at vanskelighederne er så store ikke mindst ved tilrettelæggelsen af repertoiret for det kommende år, at man måske skulle se en lille smule venligere på det. Men det er spørgsmål af ren teknisk karakter, som vi kan drøfte i udvalget.

Et andet område, hvor jeg også finder udtalelserne i ministerens fremsættelse meget positive, er med hensyn til børneteatre. Jeg synes, at det nuværende teaterråd — selvfølgelig under ministerens ansvar — måske ikke har givet børneteateret helt det, det burde give det. Jeg lægger uhyre megen vægt på, at man har et børneteater og et levende børneteater. Jeg tror, alle kan mindes deres første teateroplevelse, og jeg tror netop, at denne teateroplevelse bliver grundlaget for, om man bliver teatergænger eller ikke senere i livet. Jeg tror derfor, at det levende børneteater har en uhyre stor mission at udføre, og jeg håber, at den nye lov vil give børneteateret en plads, som svarer til den indflydelse, det bør have på kulturlivet og på børnenes udvikling og deres interesse for teaterkulturen.

Jeg er også meget glad for ministerens læggen vægt på de publikumsorganisationer, der kan blive et bindeled imellem teateret og de abonnenter, som man får. Efter min opfattelse stimulerer det teateret, at det har et fast publikums bevågenhed, naturligvis under forudsætning af, at det prismæssige grundlag for sådanne ordninger ikke bliver et konkurrencemoment, ligesom der naturligvis til stadighed må være et passende udbud af billetter i frisalg, således at man ikke omdanner teatrene til en form for foreningsvirksomhed.

Også afsnittet om det turnerende teater med de dertil hørende publikumsorganisationer og billetkøbsordninger har en meget stor betydning. Jeg er glad for, at man i lovforslaget har indført en særlig bemærkning om Det Danske Teater, som jo har spillet en meget betydelig rolle i provinsen og har skabt så mange kunstnerisk tilfredsstillende forestillinger. Jeg synes, det er helt berettiget, at Det Danske Teater har fået sin særlige placering i lovforslaget.

Jeg er allerede kommet med nogle bemærkninger om teaterrådet og mener ikke

mindst, at dette problem skal vi se på i udvalget. Jeg tror, det vil være af meget stor betydning, at man her får den helt rigtige sammensætning, netop når loven skal føres ud i livet.

Til sidst vil jeg gerne, selv om det ikke vedrører lovforslaget komme med en enkelt bemærkning om det kgl. teater og spørgsmålet om TV. Jeg er ikke enig med hr. Niels Matthiasen i, at det kgl. teater skal ind under denne lov, i hvert fald ikke så længe det kgl. teater i samme hus har tre kunstarter. Jeg tror ikke, det vil være muligt at få det kgl. teater ind under denne lov, og jeg vil heller ikke være tilhænger af det, men jeg mener til gengæld, at der bør være et ikke uvæsentlig større samarbejde mellem det kgl. teater og TV. De har begge forpligtelser over for den samlede befolkning, og jeg mener, at der her bør kunne skabes et samarbejde af væsentlig større omfang end det, der finder sted i øjeblikket.

Jeg vil gerne have lov til at slutte med at sige, at jeg betragter dette lovforslag som en forbedring af teaterloven af 1963, og det er mit håb, at der vil være mulighed for, at vi kan arbejde os til enighed i det udvalg, som bliver nedsat. Jeg har indtryk af, at man i hele tinget har stor interesse for dette lovforslag, og jeg skal med disse ord tilsige den konservative gruppes velvillige medvirken til gennemførelse af den nye teaterlov.

**Merete Bjørn Hanssen:** På mit partis vegne er det mig en glæde at kunne anbefale kulturministerens forslag til ny lov om teatervirksomhed.

Dette lovforslag skal jo dække al den teatervirksomhed, som udfoldes her i landet uden for de to landsomfattende scener, Danmarks radios landsdækkende radio- og TV-teater og nationalscenen, det kgl. teater.

Den kulturpolitiske redegørelse har æren for at påpege spændingsforholdet imellem statens udgifter til nationalscenen — i betænkningen har man for finansåret 1968-69 opgjort udgifterne til det kgl. teater til 37 mill. kr. — og de statslige udgifter til al anden teatervirksomhed, der i samme finansår er opgjort til godt 17 mill. kr. Med dette lovforslag opnår al anden teatervirksomhed en forøgelse af statsstøtten på 6